

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΤΑΜΑΣΟΥ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΝΗΣΤΕΙΩΝ (Σταυροπροσκυνήσεως) (Μαρκ. η' 34-θ' 1)
19 Μαρτίου 2017

«ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθεῖτω μοί». (Μαρκ. η' 34)

Σήμερα αγαπητοί μου αδελφοί βρισκόμαστε στο ακριβώς κέντρο μια περιόδου μετανοίας και νηστείας, της περιόδου της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Γι' αυτό και η Εκκλησία μας, μας προτάσσει προς προσκύνηση τον τίμιο Σταυρό του Ιησού Χριστού για να μας δώσει δύναμη στην συνέχιση του πνευματικού μας αγώνα, αλλά και να μας υπενθυμίσει ότι μετά απ' αυτόν τον αγώνα και την σταύρωση επέρχεται η Ανάσταση, η σωτηρία του ανθρώπου.

«Ὅποιος θέλει να με ακολουθήσει, ας απαρνηθεί τον εαυτό του, ας σηκώσει το σταυρό του κι ας με ακολουθεί... Τι θα ωφεληθεί ο άνθρωπος, αν κερδίσει ολόκληρο τον κόσμο αλλά χάσει τη ψυχή του; Τι μπορεί να δώσει ο άνθρωπος αντάλλαγμα για τη ψυχή του;»

Αυτά τα καθαρά λόγια του Ιησού Χριστού είναι η σημασία όλου του πνευματικού μας αγώνα. Βλέπουμε εδώ την ελευθερία του Χριστού στον λόγο Του αυτό. Δεν υποχρεώνει κανέναν, μας αφήνει ελεύθερη τη βούληση να πράξουμε εμείς ότι θέλουμε. Να απαρνηθούμε τον εαυτόν μας, να απαρνηθούμε τον αμαρτωλό εαυτό μας, να κόψουμε κάθε σχέση με τα πάθη, με κάθε αμαρτία, να υποστούμε θλίψεις, δοκιμασίες και γενικά να θυσιάσουμε για τον Χριστό, όπως και Εκείνος θυσιάστηκε για εμάς, με τον σταυρικό Του θάνατο. Αυτήν την περίοδο ακόμα περισσότερο εντείνουμε την προσπάθειά μας, θυσιαζόμαστε να νεκρώσουμε τον παλιό άνθρωπο της αμαρτίας, να καθαριστούμε και να κατοικήσει μέσα μας ο Χριστός.

Η απάρνηση του εαυτού μας και η άρση του σταυρού επί των ώμων είναι οι βασικές προϋποθέσεις για να ακολουθήσουμε τον Χριστό. Αρνούμαι τον εαυτόν μου, σημαίνει: εγκαταλείπω τις νόμιμες και δίκαιες απαιτήσεις, τις φυσιολογικές και δικαιολογημένες επιθυμίες που έχει το εγώ μου μέσα στη ζωή, αρνούμαι την ασφάλεια μιας καλοβλεπόμενης ζωής, για να αποδυθώ στην κατά τα κριτήρια του κόσμου άβεβαιότητα και ανασφάλεια που συνεπάγεται το να ακολουθώ τον Χριστό στο δρόμο του πάθους. Ο Χριστός χρησιμοποιεί στις φράσεις του αυτές τη λέξη «ψυχή» με την διπλή έννοια της ζωής, της βιολογικής ζωής και της αιώνιας

ζωής που είναι δώρο του Θεού. Όποιος θέλει την πραγματική ζωή, πρέπει να θυσιάσει την εύκολη ζωή του κόσμου και της αμαρτίας.

Σ' όλη αυτή τη διδασκαλία του ο Κύριος τονίζει την αξία της ψυχής μας. Η ψυχή κάθε ανθρώπου είναι ανεκτίμητης αξίας. Δεν συγκρίνεται με όλα τα αγαθά του κόσμου αυτού. Έχει ασυγκρίτως ανώτερη αξία από όλα τα πλούτη, τις τιμές και τις απολαύσεις αυτής της ζωής. Γι' αυτήν ο Θεός έγινε άνθρωπος, γι' αυτήν έχυσε το αίμα του επάνω στο σταυρό και μας εξαγόρασε με το τίμιο Αίμα του. Κι αν εμείς περιφρονήσουμε το πολυτιμότερο αυτό λύτρο που έδωσε ο Χριστός για την ψυχή μας, η καταστροφή μας θα είναι ανεπανόρθωτη. Διότι, όταν εμείς αμαρτάνουμε συστηματικά και ασύστολα, κινδυνεύουμε να χάσουμε την ψυχή μας για πάντα στην αιώνια κόλαση. Εκεί η ψυχή θα χωρισθεί αιωνίως από τον Θεό, τη χάρη του και την αγάπη του και θα βυθισθεί στο αιώνιο σκοτάδι. Γι' αυτό λέει ο Κύριος ότι το χειρότερο κακό που μπορούμε να πάθουμε εμείς οι άνθρωποι, είναι να χάσουμε την ψυχή μας. Και αν χάσουμε την ψυχή μας, χάσαμε τον Θεό, χάσαμε τον εαυτό μας, χάσαμε τα πάντα. Κι αυτή η απώλεια είναι αμετάκλητη.

Ο Ζωοποιός Σταυρός φανερώνει την άπειρη φιλανθρωπία του Θεού, το έλεός Του και την αναγκαιότητα της επιστροφής μας στην αγκαλιά του επουρανίου Πατέρα μας. Μιας επιστροφής καθημερινής, μόνιμης, ουσιαστικής, βιωματικής και σε βάθος. Σημειώνει ο Ιερός Χρυσόστομος: «Ο Σταυρός του Κυρίου μας τελειώνοντας στα τέσσερα άκρα, σημαίνει, ότι ο Εσταυρωμένος είναι Εκείνος, που περιέχει τα πάντα και αγκαλιάζει όλα τα μήκη και τα πλάτη της υδρογείου». Από τον Τίμιο Σταυρό αντλούμε ζωή και Ανάσταση, πνευματική και σωματική.

Αδελφοί μου, ας προσευχηθούμε, η σημερινή ημέρα να είναι ημέρα της δικής μας μετάνοιας και άρνησης του αμαρτωλού εαυτού μας. Να αρνηθούμε την υπερβολή του υλικού και αμαρτωλού κόσμου έτσι ώστε να ομολογήσουμε τον Ιησού Χριστό όχι μόνο στα λόγια αλλά και στα έργα, έτσι ώστε και ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός να μας ομολογήσει ενώπιον του Θεού Πατέρα την ημέρα την φοβερά και ημέρα της κρίσεως. Ας συσταυρωθούμε λοιπόν, κατά τον Απόστολο Παύλο, με τον Κύριο μας για να Αναστηθούμε μαζί του αιώνια. Αμήν.

Αρχιμανδρίτης Θεοτόκης Φαίδωνος